

© Fernando Távara

Quan parlem de la modernitat en arquitectura oblidem l'aspecte de la identitat a través de l'expressió d'una nació i d'un lloc que sovint semblen estar absents en la major part de l'arquitectura contemporània europea. Portugal ofereix una realitat diferent que es pot conèixer a través de les contribucions substancials al disseny arquitectònic modern i contemporani.

Es podria dir que és difícil trobar en el món occidental una nació simbòlicament més propera a la investigació i l'aventura cap a la modernitat com Portugal. Aquest país practica una recerca conscient de la modernitat en l'arquitectura, a través d'una reflexió sobre la seva pròpia identitat que ha estat analitzada en comparació amb els principis de l'arquitectura moderna, donant lloc a una forma particular de fer arquitectura que constitueix un exemple extraordinari de metodologia. Des del descobriment de nous mons, s'anticipa l'era moderna

amb una reafirmació de les seves tradicions i orígens. Portugal està fortament arrelat a la seva terra que encarna la força que servirà per fer el desenvolupament de la llavor d'una nova vida en l'arquitectura moderna. Aquest pelegrinatge a través de la història en els últims temps serveix per mirar al seu voltant, reflexionar sobre si mateix, avaluar les experiències dels altres i prendre un camí per a caracteritzar les obres d'arquitectura moderna d'aquesta terra.

Després d'una història de dirigir el regne punter en l'escenari mundial, Portugal es redueix a una petita nació que, durant gran part del segle XX té un paper marginal en l'escenari europeu. Aquest aïllament però, ha fet possible preservar la nació de l'onada de desenvolupament que ha tingut tot Europa i les diferents tendències. Portugal ha conservat d'aquesta manera un sentit d'arrelament a la terra, una obsessió amb la seva pròpia identitat, que va fer possible el desenvolupament d'un projecte amb una fórmula contemporània que és ara un exemple internacional tal com per superar aquest dèficit-perifèric que segons Nuno Portas ha caracteritzat durant molts anys l'arquitectura portuguesa.

Una història que ens ha permès oferir una cultura arquitectònica d'alta qualitat formada per excel·lents professionals que han estat capaços d'oferir solucions innovadores en el territori portuguès. La història més recent d'aquest país veí ha experimentat una devastació econòmica arrossegant l'arquitectura a una situació crítica d'instabilitat. És inimaginable pensar que fa només uns pocs anys l'arquitecte Álvaro Siza (premi Pritzker) va afirmar haver de tancar el seu propi estudi de Porto per falta d'ocupació i per la crisi econòmica que va patir Portugal. Afortunadament la situació general actual és millor, encara que els arquitectes continuen tenint serioses dificultats en trobar feina en una societat en la qual es diu que hi ha més arquitectes dels necessaris pel país. De fet, les escoles d'arquitectura, amb el temps, han augmentat a tot el país de forma gairebé descontrolada. Sens dubte, aquesta xifra augmenta dràsticament la competència, relegant als serveis d'arquitectura un espai per a privilegiats. Aquesta dimensió de la identitat que s'ha esmentat abans té un paper clau en el futur de l'arquitectura portuguesa, ja que no es tracta només de construcció. No pot dependre del mercat per funcionar. La figura de l'arquitecte portuguès, fonamentalment organitzada en una estructura de despatxos tradicionals de petita i mitjana escala, ha de fer front a nous reptes amb l'objectiu de preservar una important identitat.

Alberto Collet, Arquitecte. Corresponsal del COAC de Porto, Portugal. Gener 2018

[1]

Tornar

[2]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://213.151.109.9/ca/mon/el-sentit-de-la-identitat-larquitectura-portuguesa>

Links:

[1] <http://213.151.109.9/ca/printpdf/printpdf/14367>

[2] <http://213.151.109.9/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>